

Resposta a les preguntes del treball per grups. GRUP 3

10 assistents de BCN Nord, Montserrat, Besòs I Vallès O

Una aportació prèvia a l'inici del debat: un dels assistents es pregunta perquè s'ha fet coincidir una molt bona ponència, amb dos molt bons testimonis, especialment el del David. Altres persones del grup coincideixen en que s'ha desaprofitat l'oportunitat d'anar més a fons amb els testimonis.

1a pregunta

- Arrel de l'experiència en una escola d'adults, molt enriquidora a nivell personal, es va adonar que aprofitar el temps acompanyant altres persones pot resultar una experiència molt alliberadora.
- Socialment tenim un muntatge del temps erroni i això provoca que a nivell personal ens manqui temps per a l'esbarjo. El repte es com treure del dia a dia el pilot automàtic, ja que quan ens decidim a fer-ho fa mandra iniciar els canvis necessaris. Coincideix en que es fonamental invertir en els altres i en realització personal.
- Com que tenim un temps limitat és molt important prioritzar.
- L'urgent sovint no ens deixa viure l'important.
- Cal un plantejament personal de la distribució del temps per intentar conciliar-ho tot. És un exercici de relligar el propi temps amb el dels altres.
- Un altre repte és el de conciliar les obligacions amb el temps pròpiament personal.
- És important tenir consciència del temps limitat que tenim i posar fre al neguit, i saber d'entrada quina parcel·la del nostre temps podríem dedicar a cada qüestió, i evitar l'excés, per evitar cremar-nos.
- Sap molt de greu veure molta gent pel carrer, dia rere dia, sense, aparentment, res a fer, especialment jove. Quina mena de societat permet/provoca això?
- Saber dir que no marca el límit entre l'obligació i el gaudir fent les coses. L'activisme també és perillós i ajuda a créixer.
- També podem trobar gent que s'atreveix a dir que no en un moment donat, i mai més és capaç de tornar a dir sí, i comprometre's. I força gent que mai sap dir si i acceptar compromisos i responsabilitats.
- L'activisme exagerat pot causar dependència, no és bo, perquè pot generar culpabilitat quan t'asseus una estona a gaudir del no fer res.
- Al llarg de la vida van apareixent limitacions físiques, de salut... i també cal saber anar fent un procés d'acceptació.
- Els compromisos van marcant el ritme de la vida i caldria organitzar-se bé per poder donar a cada activitat el temps que li correspon. I cal anar revisant el que fas per no funcionar amb pilot automàtic. I cal trobar un temps per a la pròpia formació, i per a poder anar paint el que ens passa. En el darrer recés la majoria estàvem molt pendents del mòbil i resultava difícil deixar-ho de banda.
- A la que badem algú ens munta la vida, el temps s'escola i no som nosaltres els protagonistes. I les noves tecnologies que s'han incorporat a la vida personal.

2a pregunta

- Tenim més clar el que no podem fer tot i que ho considerem important. Hauríem de dedicar més temps a visitar gent malalta, gran... i queda pendent una pastoral de passeig, on poder gastar temps seient tranquil·lament en un parc, a xerrar amb qui et trobis.
- On es la ratlla entre opcions socials i opcions evangèliques? Pot ser no està ben formulada la pregunta. Si és evangèlic ha de ser social, i tota petja social és evangèlica. No es poden separar. Si abans de decidir o d'actuar et preguntes, Jesús que faria?, i t'hi poses a ajudar aquell que consideres desafavorit.
- Sovint en les nostres comunitats parroquials es constata que no s'arriba a aquells que realment ens necessiten per la senzilla raó que no estan a l'agenda. No hi ha temps per a la improvisació.

3a pregunta

- Cal estar més atents a les persones quan estem immersos en el dia a dia per mirar quines necessitats tenen i com podem ajudar.
- Usar més el telèfon per trucar, i menys el whatsapp. I quedar personalment amb la gent.
- Seria important ordenar el temps, tenir clar que volem fer i que no són el més urgent del dia a dia, perquè llavors trobem forats que omplir amb activitats de poca importància. I tenir clar que cal trobar moments de lleure enmig del compromís per poder atendre les amistats, la família...
- Cal treballar la capacitat de distribuir-nos bé el temps, de saber dir no, i de trobar moments de dedicació al nostre interior, i a l'aprofundiment personal. I saber reconèixer els moments de temptació, quan estem molt cansats i volem plegar.
- Donar temps a aquells que també tenen dret a gaudir de la teva atenció però no s'atreveixen a demanar-ho.
- Les presses ens fan passar de llarg davant de les necessitats de gent que està a prop nostre.
- En la distribució del temps... on posem el cor? Ens anirà bé aquest lema per aturar-nos a revisar on volem posar el cor.
- En la família, perquè ara ho necessiten i cal estar pendent.